

2004. október 14., csütörtök

4. Javasolja, hogy ratifikációs eljárást 2006 júniusáig valamennyi tagállamban zárják le,
5. Lényegesnek tekinti az Alkotmány tervezetére vonatkozó nemzeti ratifikációs eljárások európai jellegének hangsúlyozását, ezzel is erősítve az Unió polgárainak közösség-érzetét,
6. Felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy dolgozzanak ki megfelelő kampány és kommunikációs stratégiát; kinyilvánítja azon szándékát, hogy közreműködik a stratégia kialakításában,
7. Utasítja Elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2004)0022

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség jövője

Az Európai Parlament ajánlása a Tanács és az Európai Tanács részére a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség jövőjéről, valamint a legitimitásának és hatékonyságának megerősítéséhez szükséges intézkedésekről (2004/2175(INI))

Az Európai Parlament

- tekintettel a Baroness Sarah Ludford által a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport (ALDE) nevében előterjesztett, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség jövőjéről, valamint a legitimitásának és hatékonyságának megerősítéséhez szükséges intézkedésekről szóló, a Tanácsnak és az Európai Tanácsnak címzett ajánlásra irányuló javaslatára (B6-0006/2004),
- tekintettel eljárási szabályzata 114. cikkének (3) bekezdésére és 94. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A6-0010/2004),
- A. mivel tájékoztatták arról, hogy az Európai Tanács 2004. november 5-én meg kívánja határozni a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség prioritásait az elkövetkező néhány évre,
- B. tudomásul véve, hogy az EU-Szerződés 2. cikkében említett szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítására irányuló EU erőfeszítések terén jelentős haladás, ám számos késelelem is történt,
- C. sajnálkozását kifejezve, amiért a menekültügyek és a bevándorlás terén a haladást főként az illegális bevándorlás visszaszorítása jelentette, és ez nem párosult a szabályos tartózkodási engedéllyel rendelkező külföldiek integrációjának elősegítésére irányuló elégséges erőfeszítéssel,
- D. mivel az Unió területén kívüli menekülttáborok létrehozatalát nem kellene célul kitűzni, mivel az magával vonja az alapvető jogok megsértésének egyértelmű kockázatát,
- E. meggyőződve arról, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség jövőbeli fejlődésében számolni kell a következő tényezőkkel:
 - a nemzetközi terrorizmus fenyegetésének jelenléte 2001. szeptember 11. óta, amely a 2004. március 11-i madridi merénnyel az Európai Uniót is drámai módon sújtotta,
 - a 10 új tagállam csatlakozása, amellyel az Unió immár több mint 450 millió polgárt magában foglaló demokráciává vált,
 - a Nizzai Szerződés 2003. február 1-i hatályba lépése, amely elsőként terjesztette ki a minősített többségi szavazást és az együtdöntési eljárást a menekültügyi és bevándorlási politika bizonyos fontos intézkedéseire és a polgári igazságügyi együttműködési intézkedésekre,
 - az alapjogi chartát a II. címében magában foglaló Alkotmányos Szerződés tervezetének⁽¹⁾ 2004. október 29-i aláírása, amely a jogalkotási eljárások tekintetében általánossá teszi az együtdöntés alkalmazását, kiterjeszti a Bíróság ellenőrző szerepét a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos intézkedések tekintetében, amely eddig nem tartozott hatáskörébe, és végül biztosítja az egyes állampolgárok számára a jogot, hogy keresetet nyújtsanak be európai bíróságokhoz,

⁽¹⁾ Az állásfoglalási indítvány hivatkozásai a CIG/87/04 dokumentumból származnak.

2004. október 14., csütörtök

- a terrorizmus a fő probléma, amely befolyással van és a jövőben is befolyással lesz Európa népeinek egyetértésére és biztonságára, és ez a lényegi oka ama meggyőződésünknek, miszerint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlődésének valódi szimbólumává és hivatkozási pontjává kell válnia azon hozzáadott érték jelentőségének, melyet az Unió szolgálat e veszedelem elleni harcban,
 - az Európa népeit sújtó biztonsági problémák megoldását célzó eszközök közös meghatározásának hiánya,
 - az a tény, hogy a terrorizmust mindeddig nem tekintették Európa népeinek egyetértését és biztonságát veszélyeztető elsődleges problémának,
- F. aggodalmát kifejezve a tagállamok és az intézmények hiányosságai miatt a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása terén, melyet kritika ért a Konvent tanácskozásai során, az Európai Tanács számos következtetésében és a Bizottság rendszeres jelentéseiben,
- G. mivel e hiányosságokat azonnali hatállyal ki kell igazítani az érvényben lévő szerződésekkel összhangban elfogadott megfelelő reformok bevezetésével, az Európai Tanács ülése előtt aláírandó Alkotmányos Szerződés tervezetében megfogalmazott politikai célok fényében,
- H. mivel, bár az EU-Szerződés 29. cikke az Unióra ruhazza annak a felelősségét, hogy „biztosítsa a polgárok magas szintű biztonságát egy olyan térségben, amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapul”, azonban az Unió válasza az alábbiak miatt inkább látszólagos, mintsem valós volt:
- az egyhangúság elve, amely nagyon megnehezíti a kötelező érvényű döntések meghozatalát,
 - a szuverén hatalomra való hivatkozás, amely gyakran testületi reflexeket takar,
 - hiányzik az Unió és a tagállamok szerepének egyértelmű meghatározása úgy a különböző politikák esetében (bevándorlás, igazságügyi együttműködés és adatvédelem), mint a tagállamok között (melyek teljesen vagy részben részt vesznek a Schengeni Megállapodás alapján zajló együttműködésben),
 - hiányzik a hiteles és megfelelően szerkesztett nyomon követési eljárás,
 - hiányoznak a hiteles biztonsági intézkedések válsághelyzet vagy az együttműködés megtagadása esetére,
- I. mivel nem lehetséges:
- a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítását szétválasztani az alapvető jogok és az állampolgárság védelmétől és előmozdításától az Unión belül, és
 - a kölcsönös elismerés elvét szétválasztani a harmonizáció minimális szintjétől, amely a kölcsönös bizalom megteremtését célozza,
- J. mivel minden olyan esetben, ahol a hatályos szerződés jogilag lehetővé teszi, az új Alkotmánynak az együttdöntési eljárás és a minősített többségi szavazás kiterjesztésére vonatkozó összes rendelkezését már előzetesen meg kell valósítani,
- K. sajnálkozását fejezve ki, amiért az utóbbi öt évben bizonyos tagállamok a Tanácson belül ellenezték az állampolgárok jogainak és az egyes állampolgárok védelmére kialakított szabályok meghatározását, és hogy az ilyen szabályok hiányára gyakran hivatkoztak (néha ugyanazok a tagállamok) a kölcsönös elismerés megakadályozásának indokaként,
- L. meggyőződve arról, hogy az egyes tagállamok által javasolt gyakorlatias megoldások nem fognak sikerrel járni a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlődése kapcsán felmerülő valós problémák megoldásában, hacsak nem létezik a közös alapelvekre vonatkozó egyértelmű megállapodás, mint ahogy azt a számottevő haladás hiánya is mutatja az adatvédelem területén,
- M. aggodalmát kifejezve amiatt, hogy hiányoznak a terrorizmus fenyegetése elleni harcot és az állampolgárok szabadságát veszélyeztető kihívásokkal való szembeszállást célzó teljességgel megfelelő intézkedések, és meggyőződve arról, hogy „a nemzetbiztonság és közrend fogalmainak európai dimenziót kell adni annak érdekében, hogy a tagállamok egy bármely másik tagállam nemzetbiztonságára vagy közrendjére irányuló fenyegetést úgy kezeljenek, mint a saját nemzetbiztonságuk vagy közrendjük ellen irányuló fenyegetést”⁽¹⁾,

(¹) A holland elnökség javaslata, 11122/04 sz. dokumentum 4.2. pont.

2004. október 14., csütörtök

N. kiemelt felelőssége tudatában az európai polgárok jogainak és biztonságának védelmével kapcsolatban, és nehezményezve a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség terén a tervezési és döntési mechanizmusok átláthatóságának és demokratikus jellegének hiányát, amely gyakran állítja az Európai Parlamentet és a nemzeti parlamenteket kész tények elé,

1. Ajánlással él az Európai Tanács és a Tanács felé, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség jövőjének meghatározásakor az alábbi három általános követelményre alapítsák fellépéseiket:

- a) a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség legitimitásának megerősítése:
- azáltal, hogy meghatározzák, miszerint – az Alkotmány szellemének és a Nizzai Szerződés végrehajtására irányuló eddigi megállapodások értelmében – felhasználják az együttdöntési eljárást, a Tanácson belüli minősített többségi szavazást, kiterjesztik a Bíróság joghatóságát a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos ügyekre, elsőként a bevándorlási intézkedésekre (EK-Szerződés 67. cikk), és ezt követően a terrorizmus és a nemzetközi bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos intézkedésekre (EU-Szerződés 42. cikk),
 - annak biztosítása által, hogy az Unió intézményei a szabadság, a demokrácia és a jogállamiság terén ugyanolyan szigorú szabályoknak feleljenek meg, mint amelyeket a tagállamoktól elvárnak,
 - azáltal, hogy haladéktalanul alkalmazzák az átláthatóság elvét a jogalkotási vitákban a Tanácson belül, valamint az Unió által hozott intézkedések nemzeti szintre történő átültetésekor (e célhoz igazítva az 1049/2001/EK rendeletet⁽¹⁾), valamint a Tanács és a Bizottság Eljárási Szabályzatát),
 - azáltal, hogy biztosítják a Parlamenttel való rendszeres konzultációt a büntetőjogi és rendőrségi együttműködés területén az Unió által kötött valamennyi nemzetközi megállapodással, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó közös álláspontra irányuló bármely javaslattal kapcsolatosan. A konzultáció az utóbbi esetben különösen szükséges, hiszen az ilyen dokumentumok nem képezik a nemzeti parlamentek általi ellenőrzés tárgyát,
 - azáltal, hogy teljes mértékben és megfelelő időben bevonják az Európai Parlamentet és a nemzeti parlamenteket a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos jogalkotási és működési program tervezésébe és felülvizsgálatába (az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződés-tervezet III-258. cikke);
- b) az alapvető jogok és szabadságok előmozdítása a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséghez kapcsolódó politikákon keresztül, és ebből adódóan:
- a következő cselekvési tervben ne csupán a Tamperében meghatározott, az igazságügyi és belügyi miniszterek tanácsa hatáskörébe tartozó politikákat vegyék figyelembe, hanem minden egyéb politikát is, amelyek a hatályos szerződések értelmében az alapvető jogokhoz, az állampolgársághoz, a kisebbségek védelméhez, a diszkrimináció elleni harchoz, az átláthatóság előmozdításához és az adatvédelemhez kapcsolódnak,
 - az európai állampolgársággal kapcsolatos jogokra vonatkozó tudatosság szintjének emelése tagállamokkal egyetértésben annak érdekében, hogy egyetlen európai állampolgár se érezze magát külföldinek egyik uniós országban sem,
 - a jogállamiság tiszteletben tartásáért felelős bírák, ügyvédek és rendőrségi tisztviselők rendszeres európai jogi képzésének biztosítása, mivel minden nemzeti bíró vagy rendőrségi tisztviselő egyben európai bíró és rendőrségi tisztviselő is,
 - az európai és a nemzeti intézmények szolgálatában álló alapvető jogok ügynökségének mielőbbi létrehozására intéz felhívást, amelynek feladata az EU területén az alapvető jogokra vonatkozó politikák rendszeres értékelése az EU-Szerződés 7. cikkére is figyelemmel; az ügynökségre a közösségi ügynökségekre vonatkozó alapelveket, eljárásokat és ellenőrzési intézkedéseket kell alkalmazni,
 - felhívást intéz annak érdekében, hogy a Bizottság minél előbb létesítsen egy, a terrorizmus áldozatait segítő európai hivatalt, amely azon állampolgárok számára jelent európai szinten hivatkozási és kapcsolódási pontot, akiknek alapvető jogai az Európát és a világ többi részét sújtó terrorcselekmények következtében sérültek,
 - új jogalkotási javaslatok által visszaállítani a biztonsági követelmények és az alapvető jogok tiszteletben tartása közötti egyensúlyt,

(¹) HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

2004. október 14., csütörtök

- felhívást intéz annak előzetes figyelemmel kísérésére, hogy az Unió vagy a Közösség bármely jogalkotási aktusa tiszteletben tartja-e az alapvető jogokat (amint azok az Európai Unió alapjogi chartájában lefektetésre kerültek),
 - a kölcsönös bizalom megerősítése érdekében az EU-n belül az alapvető jogok kultúrájának előmozdítása, amely lehetővé teszi a legfelső bíróságok, a közigazgatási szervek és a gyakorló jogászok közötti állandó párbeszédet, valamint a bírák, közhivatalok és kutatók közötti információcsere és konzultációs hálózatok fejlesztését,
 - az európai állampolgárság fogalmának megerősítése, és az uniós polgárok és családtagjaik, valamint – nemüktől függetlenül – nyilvántartott élettársuk szabad mozgására vonatkozó garanciák belefoglalása,
 - az alapvető jogok védelme közös szintjének garantálása az Unióban, ezzel egyidejűleg a közös elismerés és a tagállamok közötti hatékonyabb igazságügyi együttműködés előmozdítása, és emellett az eljárásjog bizonyos területein közös minimum szabályok elfogadása,
- c) hitelesség mind uniós szinten, mind pedig a tagállamok válaszaival vonatkozóan: Ennek megfelelően a 2004. november 5-i iránymutatásokban minden cél esetén egy hiteles határidőt kell megjelölni, egy felületes csoportot kell létrehozni (az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek részvételével), valamint az alábbi, kellően igényes célokat kell kitűzni:
- az Unió belső biztonsági követelményei területén végzett rendszeres kutatásra irányuló elkötelezettség (lásd PASR-2004 projekt), különösen a természeti csapások vagy terrortámadások által okozott katasztrófák megelőzése érdekében,
 - az igazságügyi és rendőrségi együttműködés terén európai szinten az alapvető műveleti rendelkezések kialakítása határozatok és kerethatározatok formájában, a tárgyban született, a tagállamok által már aláírt, de többségük által még 2004. december 31. előtt nem ratifikált egyezmények tartalma alapján,
 - a Bizottság szerepének megerősítése uniós szinten a műveleti tevékenységek terén, ideértve jelenleg a terrorizmus elleni harcért felelős koordinátor hatáskörébe tartozó területeket, biztosítva annak működési partnerségét a Bizottsággal, valamint tevékenységének hatékony parlamenti ellenőrzését; a jelenleg a közös kül- és biztonságpolitika főképviselője mellett működő koordinátor státuszát mindenképpen felül kell vizsgálni, amikor a főképviselő átadja helyét az Unió külügyminiszterének, aki egyben a Bizottság alelnöke is,
 - a biztonság ellenőrzéséért (pl. a SIS II átalakítása), az igazságügyi együttműködésért (pl. a nemzeti rendőrségi nyilvántartások közötti kölcsönös hozzáférhetőség) vagy a személyek, beleértve a harmadik országok állampolgárainak (lásd VIS projekt) mozgásáért felelős nemzeti hatóságok állandó kapcsolattartását elősegítő koherens informatikai hálózat kifejlesztése az adatvédelmi intézkedések tiszteletben tartásával,
 - az Europol átalakítása, egy az EU-Szerződés 30. cikkén alapuló határozattal a közösségi ügynökségekre vonatkozó elveknek, eljárásoknak és ellenőrzési intézkedéseknek megfelelő európai ügynökséggé,
 - a tagállamok által aláírt, de még nem ratifikált egyezményekben szereplő, az igazságügyi és rendőrségi együttműködés terén hozott intézkedések áttemelése határozatokba és kerethatározatokba,
 - a hírszerzési információ megszerzésére, kezelésére és ellenőrzésére – ideértve a parlamenti és igazságügyi ellenőrzést is – irányuló eljárások meghatározása,
 - azon fő területek felismerése – mint pl. menekültügy, bevándorlás és terrorizmus – amelyekkel az EU-nak őszintén szembe kell néznie, annak elismerésével, hogy közös belső problémák vannak, és így egy külpolitika is lehetségessé válhat; e felismerésnek a közös ügy érdekében egyetemesen kell a Bizottságot és az igazságügyi és belügyi miniszterek Tanácsát,
 - adatvédelmi szabályok elfogadása és az e területért felelős nemzeti hatóságokat európai szinten ernyőszervezetként összefogó közös adatvédelmi hatóság létrehozása,
 - az Uniónak a bizalmas információk gyűjtéséért és kezeléséért felelős végrehajtó hatóságainak alávétele a Parlament demokratikus ellenőrzésének, ahhoz hasonló módon, ahogyan azt a legtöbb tagállamban nemzeti szinten gyakorolják;

2004. október 14., csütörtök

2. Ajánlással él az Európai Tanács és a Tanács felé, hogy az elkövetkező öt évben az alábbi célokat érje el:
- a) koherens jogalkotási keret meghatározása a bevándorlási politika terén a következő hat cél elérése érdekében:
- koherens bevándorlási politika kialakítása, a bevándorlás legális formáinak fejlesztése céljából, amely többek között csökkenti az illegális bevándorlásra ösztönző indokokat,
 - megfelelni az Unió előtt álló új demográfiai és gazdasági kihívásoknak, a tagállamok befogadóképességének teljes figyelembe vétele mellett,
 - annak elismerése, hogy a migránsok munkavállalók nem csupán az egyensúlytalanságok orvoslására szolgáló átmeneti munkaerőforrásnak tekintendők, és annak a hosszú távú hozzájárulásnak a kellő figyelembe vétele, amelyet társadalmaink számára nyújthatnak,
 - megfelelő intézkedésekkel és pénzügyi eszközökkel támogatni a bevándorlók társadalmi, kulturális és politikai integrációját,
 - az ENSZ közgyűlése által 1990. december 18-án elfogadott, a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezmény minden rendelkezésének határozatokba és kerethatározatokba való foglalása,
 - a nemzetközi együttműködés koherens keretének kialakítása a származási országokkal,
- b) megfelelő jogalkotási keret létrehozása a következő három cél elérése érdekében az illegális bevándorlás elleni harc terén:
- az illegális bevándorlás fogalmának harmonizálása a tagállamok között, amely a közös megközelítés kialakításában kulcsfontosságú,
 - az illegális bevándorlás elleni harccal és a feketemunka megelőzésével foglalkozó közös politika kialakítása az emberkereskedők megbüntetéséé által,
 - az emberkereskedelem valamennyi formája elleni harccal foglalkozó közös politika kialakítása,
- c) az EK-Szerződés 67. cikkéről szóló 5. nyilatkozatban vállalt kötelezettségeknek és a genfi egyezménynek megfelelően egy hazatelepítési politika együtdöntési eljárással való meghatározása, a származási vagy célországokkal egyetértésben, egységes védelmi normák biztosításával a hazatelepített személyek számára, amelyek kötelezik a tagállamokat arra, hogy a hazatelepítés során megőrizték a kiutasított személyek méltóságát és fizikai épségét,
- d) a bevándorlási politika terén egységes státus és közös bevándorlási eljárás meghatározása, mint ahogy azt Tamperében is előirányozták, és ahogy azt az Alkotmányos Szerződés tervezete is megerősítette, a menekültek vagy a humanitárius segélyre szoruló személyek védelmére irányuló intézkedések megerősítésével, valamint egyéni és szociális jogaik teljes körű gyakorlásának biztosításával, különös tekintettel az egészséggel, az oktatással és a munkával kapcsolatos jogokra; rámutat továbbá, hogy az Unió és a tagállamok által az érintettek érdekében tiszteletben tartandó törvényes keretet semmilyen, az Unió és/vagy tagállamai által tárgyalta nemzetközi egyezmény nem kérdőjelezheti meg; e politikára tekintettel, a tanulságok levonása a Sangatte-i tábor tapasztalataiból, és a migránsok jogait védő szervezetek – különösen az Emberi Jogok Ligájának Nemzetközi Szövetsége – aggodalmainak figyelembe vétele, melyek arra figyelmeztetik az Uniót, hogy ne húzza ki magát a Genfi Egyezmény alapján reá háruló felelősség alól, és ne kockáztassa meg a jogi vákuum kialakulását azon személyek tekintetében, akik a legelesettebbek közé tartoznak a földön,
- e) az igazságügyi együttműködés terén a kölcsönös elismerés ösztönzése; ez magában foglalja olyan intézkedések elfogadását, amelyek elősegítik az igazságügyi hatóságok és az állampolgárok, valamint maguk az igazságügyi hatóságok közötti kölcsönös bizalom fejlődését;
- a polgári jogi ügyekben történő igazságügyi együttműködés terén olyan intézkedések elfogadása, melyek egymáshoz közelítik a családi jogot, az öröklés jogi keretét és más területeket, melyekre jelenleg a hágai nemzetközi magánjogi konferencia által megállapított minimumszabályok vonatkoznak;

2004. október 14., csütörtök

- a büntetőjogi ügyekben történő igazságügyi együttműködés terén az európai elfogatóparancsra és a tagállamok közötti kiadatási eljárásokra vonatkozó 2002/584/JHA kerethatározat⁽¹⁾ 2. cikke szerinti bűncselekmények lényeges elemeinek meghatározása, és olyan intézkedések elfogadása, melyek meghatározzák a minimális garanciákat az eljárás alá vont és a fogva tartott személyek számára. Ezen a területen szükséges továbbá újabb ösztönzés adása az Eurojust számára egy Európai Ügyészség létrehozása céljából, amelynek hatásköre túllépne a pusztán az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére kiterjedő hatáskörön,
 - f) a terrorizmus elleni cselekvési program kialakítására és annak a megfelelő nemzeti és nemzetközi tervekkel való összekapcsolására, valamint az egyéni szabadság tiszteletben tartásának teljes mértékű megfelelésére vonatkozó pontos és nyilvános értékelés készítése 2005. vége előtt,
 - g) pontos és nyilvános értékelés készítése az egyes tagállamokban érvényben lévő egyedi rendszerek létének gyakorlati hatásairól, és ezeknek a közösségi jogba való fokozatos integrálásának előkészítése,
 - h) integrált határkezelési rendszer létrehozása, amely lehetővé teszi a létrehozandó európai ügynökség és a tagállamoknak a személyek és áruk ellenőrzéséért felelős szolgálatai közötti együttműködést;
3. Gratulál a holland elnökségnek, hogy kötelezettséget vállalt egy határozat elfogadására legkésőbb 2005. április 1-ig, amely az EK-Szerződés IV. címe alá tartozó minden intézkedést a minősített többség és az együtdöntési eljárás alá vonna; felkéri az Európai Tanácsot, hogy hagyja jóvá ezt a javaslatot;
4. Utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak, az Európai Tanácsnak és – tájékoztatás céljából – a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

⁽¹⁾ HL L 190., 2002.7.18., 1. o.

P6_TA(2004)0023

Grúzia

Az Európai Parlament állásfoglalása Grúziáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió és Grúzia közötti partnerségi és együttműködési megállapodásra⁽¹⁾, amely 1999-ben lépett hatályba,
 - tekintettel a térség országaival fenntartott kapcsolatairól szóló korábbi állásfoglalásaira, így különösen a Dél-Kaukázussal kapcsolatos EU-politikáról szóló, 2004. február 26-i Tanácshoz intézett ajánlására⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió kibontakozóban lévő „Szélesebb Európa” elnevezésű szomszédsági politikájára, amely e térségre is kiterjed, valamint a térség országainak azon kimondott, hosszú távú célkitűzésére, hogy teljes mértékben részt vegyenek az európai integrációban és együttműködésben,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. üdvözölve a jelenleg zajló politikai és gazdasági reformokat, a szilárd és hatékony demokratikus intézmények létrehozására irányuló intézkedéseket, valamint a kormány azon erőfeszítéseit, amelyek a széles körű korrupció felszámolására irányulnak, békés és sikeres, a térség és Európa többi részének stabilitásához hozzájárulni képes Grúziát hozva létre,
- B. sajnálattal szemlélve a Dél-Oszétia térségében a közelmúltban történt erőszakos megnyilvánulásokat és az erőszak elterjedését, ami halálos áldozatokhoz, sérülésekhez és súlyos anyagi károkhhoz vezetett,

⁽¹⁾ HL L 205., 1999.8.4., 1. o.

⁽²⁾ P5_TA(2004)0122.